

فنون شاعری

محمد شمس لنگرودی - پوریا گل محمدی

انتشارات آرادمان

سرشناسه

: شمس لنگرودی، محمد، ۱۳۳۰ -

عنوان و نام پدیدآور

: فنون شاعری

مشخصات نشر

: تهران: آرادمان، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری

: ۷۶ص

شابک

: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۷۹۹-۶-۲

وضعیت فهرست نویسی

: فیبای مختصر

یادداشت

: <http://opac.nlai.ir> کامل این اثر در نشانی:

: قابل دسترسی است

شناسه افزوده

: گل محمدی، پوریا، ۱۳۵۲ -

شماره کتابشناسی ملی

: ۳۷۷۳۳۱۰

آرادمان

فنون شاعری

• تألیف: محمد شمس لنگرودی - پوریا گل محمدی

• ناشر: آرادمان

• اجرا و امور فنی: ف. فرقانی

• طرح جلد: ماندانا ایمنی

• نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۴

• نشانی: تهران صندوق پستی ۱۸۷-۱۳۳۵۵

www.aradman.ir

• تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

• قیمت: ۶۰۰۰ تومان

• چاپ و صحافی: جهان کتاب

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۷۹۹-۶-۲ ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۷۹۹-۶-۲ ISBN 978-600-94799-6-2

سطر نخست: چرا شمس؟

به دلایل مختلفی می‌توان با یک نفر گفت‌وگو کرد، مثلاً برای پر کردن صفحه روزنامه، مجله یا به مناسبتی. در کتاب نخست گفت‌وگوهای خود با دکتر «ابوالقاسم اسماعیل پور» که موضوعش «شعر و شاعری در ایران باستان و میانه» بوده اشاره کرده‌ام، من گفت‌وگو نکردم که فقط گفت‌وگو کرده باشم، بلکه هدفم پیدا کردن پاسخی برای پرسش‌های خودم است؛ پرسش‌هایی که یک شاعر برای شاعر شدن باید جواب آنها را داشته باشد. مگر می‌شود مدعی بود که من شاعری ایرانی هستم، اما در مورد تاریخ شعر ایران و شاعرانش اطلاعی نداشت؟! در کتاب شعر و شاعری در ایران باستان و میانه، سعی کردم تاریخ حقیقی آغاز شعر ایرانی را از زبان استادی متخصص در گفت‌وگو به زبانی ساده کشف کنم. کتابی خوب و می‌توان گفت عالی شد که هر فرد ایرانی و غیر ایرانی می‌تواند با خواندن آن ۱۲۰ صفحه، به‌خوبی از ثروت شعری ایرانیان آگاه شود.

پس من به‌عنوان یک شاعر ایرانی از گذشته شعری خودم تا حدودی آگاه شدم، اما این برای ادامه راه شاعری من کافی نبود. هنوز سوالات زیادی در ذهنم بود که باید پاسخشان را پیدا می‌کردم. دوست داشتم راه‌ها و رازهای موفقیت یک

شاعر را بدانم. چگونه شاعر، شاعر می‌شود؟ چه چیزی یک شاعر را شاعر می‌کند؟ شعر برای شاعر چه معنایی دارد؟ شاعر برای شاعر چه معنایی دارد؟ من از کدام راه باید بروم که به شعر برسم؟ راز شاعر شدن چیست؟ و کلی پرسش دیگر. می‌توانستم بروم کتابخانه و بنشینم کتب‌هایی با موضوع شعر و شاعری بخوانم، اما این‌ها مرا راضی نمی‌کرد. پس بهتر دیدم بروم با یک شاعر معاصر هم‌عصر خودم حرف بزنم. البته علاقه‌ای به حرف‌های یک طرفه نداشتم و می‌خواستم آنچه را در ذهنم هست بگویم. از میان شاعران، «شمس لنگرودی» را انتخاب کردم. شاعری که شعرش سهل و ممتنع است. شعرش به نظر ساده می‌آید اما سرودن چنین شعری خیلی هم دشوار است. باید بین شعر و نثر قدم برداشت و اگر حرفه‌ای نباشی، به نثرگویی می‌افتی و به شعر نمی‌رسی.

شمس حرف زدنش هم شعر است. گفت‌وگو با شمس را نمی‌توان مانند یک کتاب داستان خواند و به راحتی از کنار واژه‌هایش گذشت. او باحوصله و باهوش، نکته‌بین و نکته‌سنج و هنرمندی به روز است. از جمله شاعرانی است که باید گفت، باسواد است و در بیشتر زمینه‌ها مطالعه دارد. شمس، شاعری آزاد است و آزاداندیش. به همه هنرها و هنرمندان احترام می‌گذارد و مردم برایش خیلی مهم هستند. به سرزمینش وفادار است و می‌توان گفت، ویرانه‌هایش را به آبادهای جهان ترجیح می‌دهد. همه شاعران برایش مهم هستند، چه آن‌ها که در قرن‌ها پیش زیسته‌اند و چه آن‌ها که هم‌عصر او هستند. پیر و جوان ندارد؛ هر جا که شعری ببیند و خوب باشد، می‌خواند و به زبان می‌آورد. هیچ‌وقت در آرایه تجربه‌هایش به دیگران کوتاهی نمی‌کند. گفت‌وگوهای زیادش نشان از علاقه به انتقال تجربه‌هایش به هم‌نسلان و آیندگان دارد. او اگر حرفی از جایی خوانده یا از کسی شنیده، نام منبع را می‌گوید و حرف دیگران را به نام خودش نمی‌زند. شمس، شاعری است که شاعرانه زندگی می‌کند، شاعرانه حرف می‌زند و شاعرانه شعر می‌گوید.